II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

AFGØRELSE TRUFFET AF RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET

af 28. juli 1982

om vedtagelse af det femte program for økonomisk politik på mellemlangt sigt

(82/534/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET, HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig præamblen og artikel 6, 105 og 145,

under henvisning til Rådets beslutning 74/120/EØF af 18. februar 1974 om gennemførelse af høj grad af overensstemmelse inden for den økonomiske politik i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater [1], særlig artikel 6,

under henvisning til Kommissionens meddelelse vedrørende det femte program for økonomisk politik på mellemlangt sigt,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

Det økonomiske og sociale Udvalg, som er blevet hørt vedrørende Kommissionens forslag, har ikke afgivet udtalelse inden for den frist, som Rådet har fastsat i henhold til traktatens artikel 198, og sagen bør derfor behandles, uanset at der ikke foreligger udtalelse;

medlemsstaternes økonomiske politik bør være i overensstemmelse med de i artikel 104 i traktaten anførte mål —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

1. Det i bilaget gengivne femte program for økonomisk politik på mellemlangt sigt vedtages. Medlemsstaterne udtrykker deres vilje til at handle i overensstemmelse med de i programmet indeholdte retningslinjer.

2. Programmet skal følges op og med jævne mellemrum tages op til fornyet overvejelse i løbet af dets anvendelsesperiode.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 1982.

O. MØLLER

Formand

---

[1] EFT nr. L 63 af 5. 3. 1974, s. 16.
[2] EFT nr. C 66 af 15. 3. 1982, s. 37.

BILAG

FEMTE PROGRAM FOR DEN ØKONOMISKE POLITIK PÅ MELLEMLANGT SIGT

1. Formålet med femte program er at afstikke og udvikle en mellemfristet strategi med det sigte at nå en række økonomisk-politiske mål. Programmet er ikke en plan udtrykt i tal, men snarere en slags vejledende ramme for politikken såvel på nationalt plan som på fællesskabsniveau. I programmet gøres der nærmere rede for de forskellige led i en strategi. De konkrete foranstaltninger, der skal træffes med henblik på at iværksætte denne strategi afhænger af den økonomiske situation og de økonomiske strukturer, som er stærkt forskellige fra den ene medlemsstat til den anden.

2. Der er i vidt omfang enighed om de vigtigste mål på mellemlangt sigt, der er udstykket i det foreløbige udkast af 21. maj 1981 fra Udvalget for økonomisk Politik : gennemførelsen af en varig og velafbalanceret vækst, øget beskæftigelse, særlig ved at udvide investeringerne og fremme strukturelle tilpasninger, fremskridt med hensyn til inflationsbekæmpelsen kombineret med større konkurrencedygtighed for medlemsstaternes økonomier.

3. Der er imidlertid tilkendegivet forskellige opfattelser af, hvorledes disse mål skal prioriteres i forhold til hinanden, og hvorledes de foranstaltninger, der skal føre til forbedrede beskæftigelsesmuligheder og større stabilitet, tidsmæssigt skal fordeles. Nogle medlemsstater mente, at beskæftigelsessituationen på mellemlangt sigt kunne forbedres ved at iværksætte forskellige, indbyrdes sammenhængende former for stabiliseringspolitik (penge- og valutapolitik samt budget- og indkomstpolitik). Under de øjeblikkelige omstændigheder vil foranstaltninger til fremme af den samlede efterspørgsel, der på kort sigt kunne forbedre beskæftigelsessituationen, således gøre det vanskeligere at nå de mellemfristede mål. Andre medlemsstater fandt dog uden at ville se bort fra ønsket om til sin tid at genskabe en bred ligevægt som led i en mellemfristet strategi, at selektiv støtte af efterspørgslen inden for Fællesskabet for hurtigere at opnå en forbedring af beskæftigelsessituationen ville være hensigtsmæssig, og at sådan støtte var en grundbetingelse for et fornyet opsving i investeringerne. Disse medlemsstater mente, at det gælder om, at en strukturel aktion, som især tager sigte på industrien, samt et bedre forhold mellem indkomst og beskæftigelse ved en politik for fordeling af de disponible arbejdsmuligheder bliver gennemført i forbindelse med opsvingsbestræbelserne.

4. I det år, der er gået siden forelæggelsen af udkastet til femte program, er det internationale klima til stadighed blevet forringet, og konjunkturomsvinget har været længe om at komme i gang. Den økonomiske udvikling i Fællesskabet er stadig overvejende ugunstig, for så vidt angår navnlig vækst og investering, og ganske særlig beskæftigelse og arbejdsløshed. Beskæftigelsesforholdene giver anledning til stadig større bekymring blandt medlemsstaterne. Men siden udarbejdelsen af udkastet til femte program

— er der gjort visse fremskridt med hensyn til at nedbringe inflationssatserne ; men samtidig er forskellene mellem medlemsstaterne for så vidt angår udviklingen i priser og omkostninger trådt stærkere frem. Hvis disse forskelle ikke udjævnes, kan der ikke skabes varig monetær stabilitet i Fællesskabet. For at undgå for hyppige justeringer af centralkurserne — hvilket ville undergrave troværdigheden af det europæiske monetære system — bør der gennemføres passende foranstaltninger i de lande, hvor der fortsat sker en mærkbar stigning i priser og omkostninger ;

— har energiafhængigheden kunnet nedbringes ; nedgangen i olieimporten skyldes forskellige faktorer : aktivitetstilbagegang, reelle energibesparelser i forbindelse med strukturtilpasninger, dynamisk, intern udbudspolitik i nogle lande. Alligevel bør Fællesskabet ikke på grund af udviklingen i råoliepriserne slække på de bestræbelser, det udfolder, for at gøre nye fremskridt med henblik på at nedbringe olieforbruget ;

— har underskuddet på Fællesskabets løbende betalingsbalance, til dels på grund af nedgangen i olieimporten, været mindre end forventet. På grund af den stærkt forskelligartede udvikling, der er konstateret hos medlemsstaterne, kan dette imidlertid føre til konvergensproblemer.

5. Den kurs, medlemsstaterne siden midten af 1981 rent faktisk har fulgt med hensyn til den økonomiske politik, holder sig i høj grad inden for rammerne af de i programmet afstukne retningslinjer. Man bør i den forbindelse bl.a. nævne

— de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at fremme investeringer og beskæftigelse,

— fremskridtene i retning af en afdæmpning på lønområdet, og

— i lande med meget store budgetunderskud, bestræbelserne på at begrænse disse og nedbringe stigningen i de offentlige udgifter. I visse tilfælde har omstruktureringen af de offentlige budgetter dog hidtil været utilstrækkelig.

6. For så vidt angår de økonomiske perspektiver, der aftegner sig i øjeblikket, har der været tegn på en konjunkturbestemt bedring; men denne proces kommer kun langsomt i gang og bringes i fare af høje rentesatser og af for store strukturbetingede budgetmæssige underskud. Ganske særlige bekymringer gør sig gældende med hensyn dels til den stadig stigende arbejdsløshed, som kun vil kunne nedbringes i forbindelse med et varigt økonomisk opsving, dels til en fortsat høj inflationsrate i nogle lande.

7. Under disse omstændigheder er det først og fremmest nødvendigt at styrke vækstfaktorerne og skabe yderligere beskæftigelsesmuligheder. Der bør anvendes politiske indgreb, som nøje er tilpasset udviklingen i forholdene, og hvorved der tages hensyn til de forskellige holdninger i medlemsstaterne, samtidig med at der lægges særlig vægt på fælles mål og bestræbelserne på at opnå større konvergens. Koordineringen på fællesskabsplan af den politik, der føres af de enkelte lande samt de forskellige led i fællesskabspolitikken bør bidrage til den strukturelle tilpasning og gøre det muligt at nedbringe forskellene mellem medlemsstaternes økonomier. Det bør ganske særligt tilstræbes at skabe et socio-økonomisk klima, der giver mulighed for at stimulere investeringsaktiviteten og forbedre de europæiske økonomiers konkurrencedygtighed. Det haster ligeledes med at træffe specifikke foranstaltninger på beskæftigelsesområdet, navnlig med henblik på at fremme den faglige uddannelse blandt de unge. Kommissionen vil i nær fremtid fremlægge en første rapport om praktiske foranstaltninger eller passende initiativer til fremme af investeringerne. Udvalget for økonomisk Politik vil til sin tid tage stilling til denne rapport.

8. De vigtigste punkter i denne strategi bør danne grundlaget for den mellemfristede politik. Under de øjeblikkelige omstændigheder prioriterer medlemsstaterne ikke de forskellige økonomisk-politiske mål ens. Men selv om der er forskellige holdninger med hensyn til den økonomiske politik, bør der tages tilstrækkeligt hensyn til de vigtigste fælles mål på mellemlangt sigt. Det vil desuden være nødvendigt at styrke vækstfaktorerne med udgangspunkt i nye fremskridt i retning af stabile forhold samt at skabe gunstigere vilkår for et varigt økonomisk opsving og for kravet om større konvergens. Udvalget for økonomisk Politik agter med jævne mellemrum at drøfte udviklingen og problemerne på mellemlangt sigt og forelægge resultaterne af disse drøftelser for Rådet. Det vil især opmærksomt beskæftige sig med tilpasningen af den foreslåede strategi efterhånden som de nødvendige fremskridt bliver gjort for så vidt angår inflationen, ligevægten på det offentliges budget og på betalingsbalancerne.